

Motýlí princezna

Kdysi dávno jeden zlý a mocný čaroděj proměnil pyšnou princeznu v motýla, v nenápadného drobného motýlka, co zapomenul létat. A prý jenom ten, kdo naučí zakletou motýlí princeznu létat, ji může vysvobodit z jejího prokletí.

Jako první to zkusil vyhlášený kuchař. Namíchal princezně ty nejlahodnější nápoje, které voněly jako rozkvetlá louka a chutnaly jako nejjemnější med lesních včel. Motýlí princezna se jich napila. Ale běda. Ani ty největší laskominy jí nedodaly dostatek síly, aby se vznesla k nebesům. Její drobné tělíčko jenom ztěžklo a zůstalo přilepené k zemi.

Druhý den se pokoušel o štěstí slavný malíř. Malíř, který dokázal přenést na svá plátna křišťálovou průzračnost kapky rosy se všemi barvami duhy, ukryté ve slunečních paprscích, když se od ní odrazí. I pomaloval motýlí křídla čarokrásnými barvami, až se třpytila na slunci, jako by byla poseta tisíci drahokamů. Ale ani znovunabytá krása nevrátila princezně dostatek vůle k tomu, aby překonala zemskou tíži a vznesla se.

Snad nejbliže měl k vysvobození princezny mladý hudebník. Když začal hrát princezně své písně beze slov, tak v jejich rytmu poprvé zamávala křídly. Ale dívali jste se někdy pozorně na mihotání motýlích křídel? To se přece nedokáže podřídít žádnému rytmu. Vždyť nikdy neodhadnete, kterým směrem se motýl vydá v následující okamžik. A tak princezna i tentokrát zůstala smutně sedět na zemi.

Když už se zdálo, že nikdo nedokáže princezně pomoci, tak přišel neznámý prostý muž. Ale byl to muž s horoucím srdcem a duší básníka. A začal šeptat motýlovi své básně. Vlastně to ani žádné básně nebyly, byla to jenom poezie prostých upřímných slov, kterým chybí rým. A jak z jeho úst plynulo slovo za slovem, tak se začala, slabiku po slabice, třepotat motýlí křídla. A princezna najednou vzlétla.

Jenomže zlý čaroděj nemyslel svůj slib upřímně a princezně její lidskou podobu nevrátil. Ale najednou se stal zázrak. Když básník viděl, jak mu princezna mizí v oblacích, zatoužil po ní tak silně, až se sám proměnil v motýla a ulétl za ní.

Až někdy spatříte na lesním palouku párek poletujících motýlků, vzpomeňte si na motýlí princeznu. A zkuste najít ve svém srdci trochu poezie všedního dne. Vždyť v poezii jsou ukryty všechny vůně, všechny chutě, všechny barvy i všechny písně tohoto světa. Vždyť teprve poezie dá vašim snům, vašim citům i vaší lásce křídla.